

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Irmina Pawlik

Protokolantka: Klaudia Kwadrans

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 lutego 2026 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 15 stycznia 2026 r. przez wykonawcę PKS Bodzentyn sp. z o.o. z siedzibą w Bogucicach Drugich w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Związek Powiatowo-Gminny "Grodziskie Przewozy Autobusowe" z siedzibą w Grodzisku Mazowieckim

orzeka:

1. umarza postępowanie odwoławcze w zakresie zarzutów oznaczonych literami a), b), d) i e), a ponadto w odniesieniu do Pakietu A w zakresie zarzutu oznaczonego literą c);
 2. oddala odwołanie w pozostałym zakresie;
 3. kosztami postępowania obciąża odwołującego - wykonawcę PKS Bodzentyn sp. z o.o. z siedzibą w Bogucicach Drugich i zalicza do kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania.
- Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:.....

Sygn. akt: KIO 217/26

Uzasadnienie

Zamawiający Związek Powiatowo-Gminny "Grodziskie Przewozy Autobusowe" z siedzibą w Grodzisku Mazowieckim (dalej jako „Zamawiający”) prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia w trybie przetargu nieograniczonego na świadczenie usług przewozowych w zakresie publicznego transportu zbiorowego (numer postępowania: GPA.272.3.2025). Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane 5 stycznia 2026 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej S: 2/2026 pod numerem 2582-2026. Do ww. postępowania o udzielenie zamówienia zastosowanie znajdują przepisy ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm., dalej „ustawa Pzp”). Wartość szacunkowa zamówienia przekracza progi unijne, o których mowa w art. 3 ustawy Pzp.

W dniu 15 stycznia 2026 r. wykonawca PKS Bodzentyn sp. z o.o. z siedzibą w Bogucicach Drugich (dalej jako „Odwołujący”) wniósł odwołanie wobec treści ogłoszenia o zamówieniu oraz dokumentów zamówienia, zarzucając naruszenie przez Zamawiającego:

- a) art. 16 ustawy Pzp poprzez ukształtowanie projektowanych postanowień umów w sposób naruszający zasadę przejrzystości oraz równowagi kontraktowej, polegający na opisanu w punkcie 12.2. projektowanych umów uprawnienia organizatora publicznego transportu zbiorowego do ograniczenia obsługi wyłącznie do określonych linii (w zakresie części 1 Zamówienia – Pakiet A) lub do rozwiązywania Umowy (w zakresie części 2 Zamówienia – Pakiet B i C) w sytuacji braku objęcia (do dnia 24 marca 2026, roku, 24 marca 2027 roku, 24 marca 2028 roku) dopłatą z Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej, a zatem z powodów niezależnych od Wykonawcy, w sytuacji konieczności zapewnienia przez Wykonawcę taboru na wszystkie linie, co w sposób oczywisty świadczy o przygotowaniu i przeprowadzeniu postępowania w sposób naruszający zasadę przejrzystości, a ponadto o przerzuceniu na wykonawcę ryzyka braku uzyskania dofinansowania zewnętrznego przez organizatora;
- b) art. 99 ust. 1 w zw. z art. 16 ustawy Pzp poprzez opisanie przedmiotu zamówienia oraz zawarcie w projektach umów zasad wynagrodzenia w sposób niejednoznaczny i niekompletny, uniemożliwiający wykonawcom rzetelną kalkulację oferty, a w konsekwencji prowadzący do obowiązku zawarcia przez wykonawców umów z podmiotem trzecim tj. Marszałkiem Województwa Mazowieckiego, co w konsekwencji prowadzi do przerzucenia na wykonawcę ryzyka finansowego związanego z uzyskaniem dopłat z tytułu ulg ustawowych i godzi w konstrukcję rekompensaty;
- c) art. 441 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 99 ustawy Pzp poprzez sformułowanie przez Zamawiającego Prawa Opcji w punkcie 13 Umowy – Pakiet A, B, C w sposób niezrozumiały, nieprecyzyjny, w szczególności poprzez brak określenia okoliczności skorzystania z opcji, w sytuacji gdy Krajowa Izba Odwoławcza w orzeczeniu wydanym w sprawie o

sygn. akt: KIO 4794/25 z nakazała Zamawiającemu dokonanie modyfikacji SWZ oraz projektów umów w zakresie Prawa Opcji;

d)art. 112 ust. 1 w zw. z art. 116 ust. 1 w zw. z art. 16 ustawy Pzp poprzez określenie warunków doświadczenia tj. kryteriów kwalifikacji w sposób nieproporcjonalny do przedmiotu zamówienia, pomimo dokonania modyfikacji SWZ polegającej na skróceniu okresu realizacji zamówienia;

e)art. 112 ust. 1 w zw. z art. 116 ust. 1 w zw. z art. 16 ustawy Pzp poprzez określenie warunku udziału w postępowaniu w zakresie zdolności technicznej w sposób nieproporcjonalny oraz naruszający zasadę uczciwej konkurencji, polegający na zrównaniu wymaganego wolumenu doświadczenia dla usług świadczonych w ramach komunikacji miejskiej oraz komunikacji regularnej, pomimo istotnych różnic w charakterze i intensywności tych usług.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania w całości i nakazanie Zamawiającemu zmiany treści Ogłoszenia o zamówieniu oraz Specyfikacji Warunków Zamówienia (dalej jako: „SWZ”), w tym projektów umów poprzez:

- 1)wylimowanie zapisów prowadzących do przerzucenia ryzyka finansowego na wykonawców, a odnoszących się do obowiązku zawarcia pomiędzy Wykonawcą a Marszałkiem Województwa Świętokrzyskiego umowy o dopłatę z tytułu utraconych przychodów w związku ze stosowaniem ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego;
- 2)wylimowanie zapisów naruszających zasadę przejrzystości tj. art. 16 ustawy Pzp poprzez sformułowanie treści Umowy (punkt 12.2. Umowy w części 1 Zamówienia Pakiet A, punkt 12.2. Umowy w części 2 Zamówienia – Pakiet B, punkt 12.2. Umowy w części 2 Zamówienia – Pakiet C) w sposób pozwalający organizatorowi publicznego transportu zbiorowego ograniczenie obsługi wyłącznie do linii wskazanych w punkcie 12.2.1. Umowy lub też rozwiązanie Umowy – bez prawa Wykonawcy do jakiegokolwiek rekompensaty, w sytuacji braku objęcia (do dnia 24 marca 2026, roku, 24 marca 2027 roku, 24 marca 2028 roku) dopłatą z Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznego w przewidzianej umową kwocie, a zatem z powodów niezależnych od Wykonawcy, w sytuacji konieczności zapewnienia przez Wykonawcę taboru, zaplecza technicznego oraz zasobów kadrowych dla wszystkich linii komunikacyjnych objętych umową, przy jednoczesnym braku jakiegokolwiek gwarancji, że zamówienie będzie realizowane przez okres odpowiadający co najmniej zakresowi zamówienia podstawowego;
- 3)dostosowanie kryteriów kwalifikacji w zakresie zdolności technicznej do skróconego okresu realizacji zamówienia, poprzez odpowiednie zmniejszenie wymagalnej przez Zamawiającego liczby wozokilometrów osiągniętej w ciągu maksymalnie 1 (jednego) roku świadczenia usług;
- 4)wprowadzenie zrozumiałych i precyzyjnych okoliczności skorzystania z Prawa Opcji;
- 5)róznicowanie wymaganego wolumenu doświadczenia w zależności od rodzaju świadczonych usług, w szczególności poprzez obniżenie wymaganego wolumenu doświadczenia dla usług świadczonych w ramach komunikacji regularnej w stosunku do wolumenu doświadczenia dla usług świadczonych w ramach komunikacji miejskiej.

Zamawiający w dniu 17 lutego 2026 r. złożył pisemną odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania w całości.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem Stron postępowania odwoławczego, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, uwzględniając akta sprawy odwoławczej, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje.

Izba ustaliła, że do postępowania odwoławczego nie zgłoszono przystąpień.

Izba stwierdziła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania w całości na podstawie art. 528 ustawy Pzp.

Izba ustaliła, że Odwołujący w piśmie z 2 lutego 2026 r. oświadczył, że cofa odwołanie w zakresie dotyczącym części I zamówienia, tj. Pakietu A. Ponadto Odwołujący na posiedzeniu poprzedzającym rozprawę oświadczył, że w odniesieniu do pozostałych pakietów (B i C) cofa także zarzuty oznaczone literami a), b), d) i e) w *petitum* odwołania. Mając na uwadze, że Odwołujący może cofnąć odwołanie (w całości lub w części) do czasu zamknięcia rozprawy Izba na podstawie art. 520 ust. 1 w zw. z art. 568 pkt 1 ustawy Pzp umorzyła postępowanie odwoławcze w zakresie zarzutów oznaczonych literami a), b), d) i e), a ponadto w odniesieniu do Pakietu A w zakresie zarzutu oznaczonego literą c).

Izba skierowała do rozpoznania na rozprawie zarzut oznaczony literą c) w zakresie, w jakim odnosił się on do Pakietów B i C.

Izba uznała, że Odwołujący, jako podmiot zainteresowany uzyskaniem zamówienia i złożeniem oferty w postępowaniu, który zarzuca brak ustalenia precyzyjnych i jednoznacznych postanowień umownych dotyczących prawa opcji, posiada interes w uzyskaniu zamówienia oraz może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy Pzp, czym wypełnił materialnoprawne przesłanki dopuszczalności odwołania, o których mowa w art.

505 ust. 1 ustawy Pzp.

Izba rozstrzygając sprawę uwzględniła dokumentację postępowania o udzielenie zamówienia przekazaną przez Zamawiającego, w szczególności SWZ wraz z załącznikami i dokonane przez Zamawiającego modyfikacje.

Izba ustaliła, co następuje:

Przedmiotem zamówienia jest świadczenie usług przewozowych w zakresie publicznego transportu zbiorowego w powiatowo-gminnych przewozach pasażerskich w podziale na trzy (3) części (Pakiet A, Pakiet B, Pakiet C). Szczegółowy opis przedmiotu zamówienia dla Pakietu B zawarto w punkcie 1.3 SWZ oraz załączniku nr 5.B do SWZ, a dla Pakietu C w punkcie 1.4 SWZ oraz załączniku nr 5.C do SWZ.

Wyrokiem z dnia 19 grudnia 2025 r., sygn. akt: KIO 4784/25, KIO 4794/25, Izba uwzględniła w części odwołanie wniesione wobec treści dokumentów zamówienia w sprawie KIO 4794/25 i w punkcie 2.2 sentencji nakazała Zamawiającemu modyfikację postanowień Specyfikacji Warunków Zamówienia w zakresie Prawa Opcji oraz w odpowiadających im postanowieniach projektów umów poprzez zrozumiałe, precyzyjne i jednoznaczne określenie okresu świadczenia usług, którego Prawo Opcji dotyczy, tj. określenie maksymalnego okresu opcji oraz okoliczności skorzystania z Prawa Opcji.

Ostatecznie, z uwzględnieniem modyfikacji dokonanych przez Zamawiającego po ww. wyroku Izby, w dokumentach zamówienia wskazano:

Pkt 6.1 SWZ „Umowa w każdej z części zostaje zawarta na okres od 1 kwietnia 2026 r. do całkowitego jej rozliczenia, a w zakresie przewozów od 1 stycznia 2026 r. do 31 grudnia 2028 r., z zastrzeżeniem punktu 12.2 i rozdziału 13. Umowy.”

Pkt 6.3 SWZ „Strony ustalają prawo opcji obejmujące świadczenie usług przewozowych w zakresie publicznego transportu zbiorowego w powiatowo-gminnych przewozach pasażerskich na liniach wskazanych w punkcie 2.1 Umowy, przy czym Organizator uprawniony jest do żądania realizacji Prawa Opcji”,

Pkt 6.4 SWZ „Zamawiający podejmuje decyzję o skorzystaniu z Praw Opcji dotyczących poszczególnych okresów realizacji przewozów w następujących terminach: Prawo Opcji nr 1 – okresy rozliczeniowe od 1 stycznia 2029 r. do 31 marca 2029 r.; Prawo Opcji nr 2 - okresy rozliczeniowe od 1 kwietnia 2029 r. do 31 grudnia 2029 r.

Rozdział 13 projektowanych postanowień umowy - Pakiet B i C

„13. Prawo Opcji

13. 1. Strony ustalają prawo opcji obejmujące świadczenie usług przewozowych w zakresie publicznego transportu zbiorowego w powiatowo-gminnych przewozach pasażerskich na liniach wskazanych w punkcie 2.1, przy czym Organizator uprawniony jest do żądania realizacji Prawa Opcji.

13.2. Za wykonanie Prawa Opcji Operator otrzyma należną rekompensatę z tytułu realizacji usług na podstawie i zasadach określonych w Umowie.

13.3. Prawo Opcji rozpocznie się w dacie określonej w wezwaniu skierowanym przez Zamawiającego, zgodnie z punktem 13.8.

13.4. Wykonawca zobowiązuje się zrealizować zobowiązania określone w Umowie w całości, to jest zarówno w zakresie podstawowym jak i poszerzonym (to jest objętym Opcją).

13.5 Zamawiający podejmuje decyzję o skorzystaniu z Prawa Opcji w następujących terminach:

Prawo Opcji nr 1 – Termin decyzji o skorzystaniu z Prawa Opcji: 18 grudnia 2028 r., okresy realizacji przewozów w ramach Prawa Opcji: od 1 stycznia 2029 r. do 31 marca 2029 r.;

Prawo Opcji nr 2 Termin decyzji o skorzystaniu z Prawa Opcji: 19 marca 2029 r., okresy realizacji przewozów w ramach Prawa Opcji: od 1 kwietnia 2029 r. do 31 grudnia 2029 r.

13.6Po upływie każdego z ww. terminów, Prawo Opcji wygasa.

13.7Zamawiający może skorzystać z Prawa Opcji w dowolnym dniu od momentu zawarcia Umowy do terminu wygaśnięcia tego prawa.

13.8Wykonanie Prawa Opcji nastąpi poprzez pisemne oświadczenie woli Zamawiającego o skorzystaniu z Prawa Opcji, w którym Zamawiający wskaże:

13.8.1. termin wykonania Prawa Opcji tj. datę rozpoczęcia świadczenia usług w zakresie wskazanym w punkcie 13.1;

13.8.2 okres świadczenia usług, którego Prawo Opcji dotyczy, zgodnie z tabelą wskazaną w punkcie 13.5.

13.9W przypadku skorzystania z Prawa Opcji, Wykonawca zobowiązany jest do jego wykonania na warunkach określonych w niniejszej Umowie dla podstawowego zakresu zamówienia.

13.10W zakresie realizacji Opcji postanowienia niniejszej Umowy stosuje się odpowiednio, w tym w szczególności do praw i obowiązków Operatora oraz Organizatora, w tym podstawy do naliczania kar umownych.

13.11Prawo Opcji nie stanowi zobowiązania Zamawiającego do jego udzielenia, jak również nie stanowi podstawy do

dochodzenia przez Wykonawcę roszczeń odszkodowawczych z tytułu niezrealizowania Opcji.

13.12 Rozliczenie rekompensaty dla Operatora za wykonanie Prawa Opcji nastąpi na podstawie postanowień zawartych w rozdziale 6 niniejszej Umowy.

13.13 Postanowienia dotyczące waloryzacji w okresie realizacji Prawa Opcji zostały przedstawione zbiorczo dla okresu podstawowego i dla okresów w ramach Prawa Opcji w rozdziale 10 niniejszej Umowy.”

Izba zważyła, co następuje:

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, poczynione ustalenia faktyczne oraz orzekając w granicach zarzutów zawartych w odwołaniu, Izba stwierdziła, że odwołanie – w zakresie podlegającym merytorycznemu rozpoznaniu na rozprawie - nie zasługuje na uwzględnienie.

Izba za niewykazany uznała zarzut naruszenia art. 441 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 99 ustawy Pzp poprzez sformułowanie przez Zamawiającego Prawa Opcji w punkcie 13 Umowy – Pakiet B, C w sposób niezrozumiały, nieprecyzyjny, w szczególności poprzez brak określenia okoliczności skorzystania z opcji, w sytuacji gdy Krajowa Izba Odwoławcza w orzeczeniu wydanym w sprawie o sygn. akt: KIO 4794/25 z nakazała Zamawiającemu dokonanie modyfikacji SWZ oraz projektów umów w zakresie Prawa Opcji.

Zgodnie z art. 441 ust. 1 ustawy Pzp zamawiający może skorzystać z opcji, jeżeli przewidział opcję w ogłoszeniu o zamówieniu lub w dokumentach zamówienia w postaci zrozumiałych, precyzyjnych i jednoznacznych postanowień umownych, które łącznie spełniają następujące warunki: 1) określają rodzaj i maksymalną wartość opcji; 2) określają okoliczności skorzystania z opcji; 3) nie modyfikują ogólnego charakteru umowy. Zgodnie z ust. 2 tego przepisu czynności dokonane na podstawie postanowień umownych przewidujących opcje z naruszeniem ust. 1 podlegają unieważnieniu.

Argumentacja zawarta w odwołaniu sprowadzała się do wskazania, że modyfikacje SWZ dokonane przez Zamawiającego w zakresie Prawa Opcji nie odpowiadają wymogom z art. 441 ust. 1 ustawy Pzp i nie realizują wytycznych wynikających z wyroku Izby w sprawie o sygn. akt: KIO 4784/25, KIO 4794/25. Odwołujący podniósł, że ani ogłoszenie o zamówieniu, ani dokumenty zamówienia nie zawierają informacji o okolicznościach skorzystania z Prawa Opcji. Zdaniem Odwołującego niewystarczającym jest samo wskazanie Prawa Opcji w trakcie procedury przetargowej, zaś wskazanie w treści projektowanych umów, że Zamawiający może skorzystać z Prawa Opcji w dowolnym dniu od momentu zawarcia Umowy do terminu wygaśnięcia tego prawa (punkt 13.7 projektowanych umów) lub, że wykonanie Prawa Opcji nastąpi poprzez pisemne oświadczenie Zamawiającego (punkt 13.8 projektowanych umów) nie spełnia wymogów z art. 441 ust. 1 ustawy Pzp. W odwołaniu podniesiono, że Zamawiający nie wskazał żadnych okoliczności skorzystania z Prawa Opcji, które to okoliczności powinny być obiektywne, możliwe do zidentyfikowania i weryfikowalne.

Izba uznała stanowisko Odwołującego za niezasadne, stwierdzając że projektowane postanowienia umowy dotyczące Prawa Opcji w aktualnym brzmieniu czynią zadość wytycznym wynikającym z art. 441 ust. 1 ustawy Pzp oraz wyroku Izby w sprawie o sygn. akt: KIO 4784/25, KIO 4794/25.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że użyte w ustawie Pzp określenie „okoliczności, w których zamawiający może skorzystać z opcji” jest sformułowaniem relatywnie szerokim, niezdefiniowanym, niedookreślonym. Mogą to być okoliczności o różnym charakterze, np. faktyczne, formalne czy terminowe. Jak wskazuje się w doktrynie, *„chodzi tu przede wszystkim o określenie, w jakim okresie zamawiający może podjąć decyzję o wykonaniu prawa opcji i w jakim zakresie, ewentualnie w jakich przypadkach lub pod jakimi warunkami, a także w jaki sposób poinformuje wykonawcę o uruchomieniu opcji”* (por. M. Jaworska [w:] M. Jaworska (red.), *Prawo zamówień publicznych. Komentarz*, wyd. 7, 2026.). Jak wskazano m.in. w wyroku Izby z dnia 30 marca 2023 r., sygn. akt KIO 713/23, *prawo opcji można zdefiniować jako jednostronne uprawnienie zamawiającego do kształtowania zakresu zamówienia, polegające na możliwości rozszerzenia zamówienia podstawowego (nazywanego również głównym) o określone usługi, roboty budowlane lub dostawy, których potrzeba wykonania może wystąpić na etapie realizacji zamówienia. Jednocześnie nie ulega wątpliwości, że skorzystanie z prawa opcji, nawet w przypadku gdy zamawiający przewidział i opisał przedmiotowy zakres w SWZ - zależy od jego decyzji, podejmowanej już na etapie realizacji zamówienia publicznego, po zawarciu umowy z wybranym wykonawcą.* Ocena czy opis prawa opcji w danym postępowaniu o udzielenie zamówienia jest dostatecznie wyczerpujący i precyzyjny zależy będzie od okoliczności konkretnego stanu faktycznego sprawy, w tym przedmiotu zamówienia czy rodzaju opcji. Przy ocenie takiej należy mieć na względzie czy w danym stanie faktycznym wykonawcy dysponują dostatecznymi informacjami pozwalającymi ustalić jakie roszczenia może mieć w stosunku do nich zamawiający w razie skorzystania z prawa opcji, ocenić ryzyka wynikające ze złożenia oferty obejmującej również wykonanie zobowiązania z opcji i skalkulować cenę oferty.

Dalej należy wskazać, że w uzasadnieniu wyroku z dnia 19 grudnia 2025 r., sygn. akt: KIO 4784/25, KIO 4794/25, Izba nacisk położyła przede wszystkim na kwestię okresu świadczenia usług w ramach Prawa Opcji, gdyż to ona

stanowiła podstawę faktyczną zarzutów. Pierwotnie określone Prawo Opcji obejmowało czterokrotne powtórzenie zamówienia podstawowego, co Izba uznała za wypaczające charakter prawny opcji i wykorzystanie uprzywilejowanej sytuacji zamawiającego względem wykonawcy. Izba wskazała, że „*W okolicznościach niniejszej sprawy nie sposób uznać, że Zamawiający jednoznacznie i precyzyjnie określił maksymalny poziom zamówienia opcyjnego, który zagwarantował, że zostanie zrealizowany. W tej sytuacji nie sposób uznać, jaki poziom zamówienia fakultatywnego (opcjonalnego) może zostać faktycznie zrealizowany, aby nie doprowadzić do sytuacji, że jak wskazano powyżej – zamówienie podstawowe będzie stanowiło margines zamówienia opcjonalnego. To zasadniczy błąd Zamawiającego, który winien zostać naprawiony, jak stanowi sentencja orzeczenia. Zamawiający niewątpliwie wypaczył charakter prawa opcji. (...) konstrukcja prawa opcji zakreślona przez zamawiającego potwierdza, że zainteresowani wykonawcy nie są w stanie określić zakresu takich roszczeń zamówienia opcyjnego.*” To przez ten pryzmat należy więc ocenić czy Zamawiający zmodyfikował SWZ zgodnie z wytycznymi płynącymi z tego orzeczenia.

Zamawiający ostatecznie znacznie wydłużył okres realizacji zamówienia podstawowego (do końca 2028 r.) oraz sprecyzował trzymiesięczne Prawo Opcji nr 1 i dziewięciomiesięczne Prawo Opcji nr 2, określając maksymalny poziom zamówienia opcjonalnego (łącznie na rok świadczenia usług). Zamawiający wskazał ponadto konkretne terminy, w jakich musi poinformować wykonawcę o uruchomieniu opcji, jak i formę w jakiej to nastąpi. Zakres zamówienia opcjonalnego również został precyzyjnie określony. W ocenie Izby wykonawca dysponuje zatem informacjami dotyczącymi zakresu i przedmiotu zamówienia opcjonalnego i wie, jakie ewentualne roszczenie Zamawiający może do niego mieć i w jakim terminie i formie Zamawiający musi zgłosić zamiar uruchomienia opcji. Powyższe jest w ocenie Izby wystarczające w przedmiotowej sprawie, w której mamy do czynienia z opcją *stricte* terminową. Podkreślić tutaj należy, że Odwołujący kwestionował nieprecyzyjność postanowień rozdziału 13 projektu umowy w sposób czysto formalny. W odwołaniu nawet nie wskazano, jakich konkretnie jeszcze informacji oczekuje Odwołujący od Zamawiającego, aby móc należycie ocenić ryzyka związane z potencjalną realizacją opcjonalnego zakresu zamówienia. Odwołujący nie przedstawił żadnych merytorycznych argumentów referujących do przedmiotu zamówienia, które pozwalałyby stwierdzić, że opis Prawa Opcji uniemożliwia wykonawcom rzetelną ocenę ryzyk i kalkulację ceny oferty. Przy czym w postępowaniu upłynął już termin składania ofert, a Odwołujący sam złożył ofertę w Pakiecie B, trudno więc w tym stanie rzeczy uznać jego stanowisko za przekonujące. Jednocześnie uzupełniając należy zauważyć, że w takim stanie faktycznym, tj. po otwarciu ofert, nie byłoby już możliwe nakazanie Zamawiającemu przez Izbę zmodyfikowania treści dokumentów zamówienia. Odwołujący zaś ani nie zaktualizował żądań odwołania, ani w żaden sposób nie odniósł się do tej kwestii w postępowaniu odwoławczym.

Biorąc pod uwagę wszystko powyższe Izba stwierdziła, że odwołanie podlega oddaleniu i na podstawie art. 553 ustawy Pzp orzekła jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku na podstawie art. 557 i 575 ustawy Pzp oraz § 8 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 5 pkt 1 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania z dnia 30 grudnia 2020 r. (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437).

Zgodnie z art. 557 ustawy Pzp w wyroku oraz w postanowieniu kończącym postępowanie odwoławcze Izba rozstrzyga o kosztach postępowania odwoławczego. Art. 575 ustawy Pzp stanowi, że strony oraz uczestnik postępowania odwoławczego wnoszący sprzeciw ponoszą koszty postępowania odwoławczego stosownie do jego wyniku. § 8 ust. 2 pkt 1 ww. Rozporządzenia stanowi, że w przypadku oddalenia odwołania przez Izbę w całości, koszty ponosi odwołujący. Izba zasądza koszty, o których mowa w § 5 pkt 2, od odwołującego na rzecz zamawiającego. Do kosztów postępowania odwoławczego zgodnie z § 5 ust. 1 ww. Rozporządzenia zalicza się także wpis od odwołania.

Wobec oddalenia odwołania Izba kosztami postępowania obciążyła Odwołującego, zaliczając do kosztów wpis od odwołania uiszczony przez Odwołującego. Zamawiający nie składał w sprawie wniosków kosztowych popartych rachunkami lub spisem kosztów.

Przewodnicząca:.....